

מטבע לשוגית שחוקה שכבר לא אומרת כלום. יש כאן הרגשה של חזרה הביתה, של פתיחת דף חדש ונקי בלי שיכונים ומפלצות ארכיטקטוניות. ויש כאן האוויר הכי נקי בארץ. כשבאתי לכאן הייתי רק בן 17, וכבר ברגע הראשון במקום ידעתי שזהו ביתי וכאן אחיה.

„חייה ותן לחיות!“

„אנחנו מוקבלים כל אחד שבה לכאן כספו או תדמיתו או הרקע ההיסטורי שלו. אנחנו בעצם מיישמים כאן את הכלל של 'חייה ותן לחיות', ואולי זה מה שמפריע כליכך לאנשים שלא רגילים לסיגנון-חייה כזה.“

את אגדת ההילולות המיניווח הוא תוקף בחריפות רבה: „לא קורה כאן שום דבר מיוחד! יש משפחות נשואות כדת-יודן, עם ילדים, ויש זוגות שחיים יחד ללא-נישואין — ממש כמו בעיר. גם כאן קורה שזוגות נפרדים ונוצרים זוגות אחרים.“

„הבעייה היא שבגלל שכאן מדובר בחוג לא גדול של אנשים, שנמצאים יחד רוב הזמן, אדם יכול למצוא את עצמו חי עם בחורה שרק חודש לפניכן היתה בת-זוגו של השכן. אבל בשום אופן לא תוכל לשמוע כאן משהו כמו 'שמעי, בא לי עלייך היום, בואי רביני מוספר'. אין כאן תופעות כאלה, בדיוק כפי שאינן קיימות בתל-אביב. ואולי שם דווקא כן. „נכון שבקיץ נהוגות אחדות מההבחנות רות להשתתף בניירום מלא או חלקי, והן מסתובבות כמו שנוח להן“, אומר יוסי, יעזו להעיר לבחורה שהחליטה להתרחק במיניין עירומה. זה עניינה בלבד, ולי יש רק נכות לחשוב את מחשבותי הפרטיות בקשר לזה.“

על כך יש לרייצל סיפור משעשע: „הגיע לכאן יהודי דתי, שרכש ברכים

ג'ו'עדו

לבוש (9) ולארז (6) לביא. מלבד הטבע וה' יופי של המקום, כאן זול לגדל ילדים.

„הוא בנה שהיא גידחת ויש בה גרעין קטן של שלוש-ארבע מישפחות, והשאר הם בודדים שמתחלפים. אבל את התדמית שנוצרה בקיץ הביטיניקי שהונצח בטל-וויזיה, קשה לחסל. שורש הבעייה הוא בזה שעל זרים אפשר להלביש כל מה שרוצים.“

גדעון אינו מסכים עם האהדה ששפעה מדיבריו יושב-ראש המועצה. הוא אומר: „נראה לי שיש סנקציות סמויות של המועצה נגדנו בצורת הונחה של השכונה שלנו. למרות שאת השירותים הבסיסיים אנו מקבלים.“

לגבי תוכניות המועצה אומר גדעון לביא: „עושים פה תוכניות לשיפוץ ושיתזור הרובע העתיק של ראש-פינה. לשיפוץ בית אחד, בית-הפקידות של הרון, כבר הלך הרבה כסף אבל לא נעשה כלום. בשטח עצמו לא רואים שום פעיי לית, אבל יש כבר משהו שמקבל משכורת מכוכיר העסק הזה.“

תושבי השכונה דוחים כל רעיון של התארגנות לצורך שמירת האינטרסים ש' להם. „זה בניגוד לעקרונות“, הם טוענים,

ומגלים את המילכוד שבו הם נתונים. קשה להם להגשים את עצמם בסביבה אנושית רגילה, והם מתקבצים למקום שבו נמצאים דומים להם. אך כקבוצה, הם יוצרים חריג מנקר-עיניים הגורם דחייה. הסביבה החדשה מנסה לסלק ממקומם אך הם אינם מוכנים. בשל עקרו-נותיהם, להתאגד כדי להדוף את ההתקפה הצפויה אשר, לחששם של רבים מהם, כנראה תגיע לראש-פינה כשדגל המיל-חמה בסמים מונף בראשה.

„אסור לסלק אותם!“

תושבי הרובע ואנשי ראש-פינה מבחינים ברורות בין אורחי 'המלון' הארעיים, לבין התושבים הקבועים שבי-רובע. אנשי 'המלון', המונים כיום כ-20 נשים וגברים, היו מסוייגים והסכימו רק לייצוג בדמותו של דויד איש-שלום, צעיר תל-אביבי בעל תואר בפסיכולוגיה השוהה ב'מלון' זה שבועות אחדים.

„נקלעתי לראש-פינה תוך כדי נדודים בחיפוש אחר זהותי“, מספר דויד, „ולא יכולתי להשתחרר מהרושם העצום שהי מקום הזה נטע בי. חזרתי לכאן מתוך כוונה לבנות פה את ביתי ולהיבנות כאן.“ המישטרה פשטה על „המלון“ בתקופה האחרונה עם כלבי-נישוש לגילוי סמים, אך העלתה חרס. תושבי ה'מלון' הגוכי-חיים מנסים לחסל את תופעת הארעיות ואת אווירת ה'בית-מלון-לילילה' שאיפיינה את המקום עד כה.

במלון מתחילה פעילות כלכלית משור-תפת. „הרעיון הוא לבנות את עצמנו מבחינה כלכלית“, הוא מסביר, „למשל, אחד החברים קנה עדר-צאן קטן, מתוך ידיעה שברגע מסויים העדר ישמש את כל החבורה. אבל ללא תכתיבים, הכל יקרה באופן טבעי. יש כוונה גם להקים גלריה שבה נציג ונמכור עבודות-אמנות, אומנות ומלאכת-יד רצינית. עובדים על הקמת בית-מלאכה לפיסול, ויהיה גם גן-ירק. הכל, בשיתוף-פעולה ובהרמוניה.“

משה מאור

adas נושה לך יופי

ADAS
 תכשידי טיפוח, איפור יופי מעולים לכל סוגי העור.
 להשיג בתמרוקיות המובחרות,
 בשק"ם, המשביד לצרכן וכל בו שלום.
 שאלו בחנויות טל "חבצט ניחושון ADAS-BRUT"
 וזכו בפרסים נהדרים.

בואו נרוץ

גם אתה יכול.
 גם אתה מסוגל לרוץ להנאתך ולהפחית בכך ממשקל גופך. הריצה היא הפעילות היעילה ביותר לשיפור הבריאות ולשחרור ממתחים. מבצע צביד (צעיד, בריא, רענן) הבין למענכם חוברת מצוירת ובה הדרכה כיצד לרוץ נכון בבית, בשכונה ובחיק הטבע.
 שלחו גלויה למבצע צביד, ת.ד. 33311 ת"א, ותקבלו חינם את החוברת: 'בואו נרוץ'.